

[Rahbæk Møller]

lang. Det er rigtigt, men vi ved også, at det var begyndervanskeligheder. Sådan er det ikke i dag, og så vidt jeg er orienteret, er der ikke exceptionelt lang sagsbehandling på ansøgninger, og jeg må gå ud fra, at det også må gælde anker, som man efterhånden også må have fået en rutine i at behandle rimelig hurtigt.

Derfor forstår jeg ikke den stærke begrundelse for at ændre her. Ministeren siger, at vi jo stadig væk kan stoppe en produktion, hvis en anke medfører, at man opdager, at der er noget, der er galt. Ja, det er rigtigt nok, hvis vi opdager, at der er noget, der er helt pibende galt, direkte farligt. Men problemet er, at vi bevæger os ind på et område, hvor det normalt er manglende viden, der er problemet; vi ved ikke rigtig, hvad der foregår. Og i en situation, hvor myndighederne ikke ved, om noget er farligt, ikke synes, de har tilstrækkelig viden til at erklære det ufarligt, tror jeg, de er meget betænkelige ved at skulle gå ind og bremse et anlæg, der allerede er sat i gang. Der tror jeg at myndighederne i dag står i en meget stærk position.

Jeg vil også henvise til, at der har været meget overflødigt hemmelighedskræmmeri. F. eks. var Nordisk Gentoft, der allerede har været nævnt her i dag, nødt til at udlevere nye oplysninger under en ankesag, og jeg tror ikke, man ville have været så villig til at udlevere disse oplysninger, hvis man ikke vidste, at anke havde opsættende virkning og der derfor lå et vist pres på virksomheden. Så kunne den jo bare blive ved og blive ved og prøve at trække den anke ud i det uendelige og gemme det hen og i øvrigt producere los. Derfor tror jeg, at det indtil videre er nødvendigt at beholde den opsættende virkning.

Jeg er enig med de andre ordførere i, at vi på længere sigt selvfølgelig skal have de to regelsæt harmoniseret; det kan vi tage op i forbindelse med den almindelige revision, der alligevel skal foregå inden så længe. Jeg synes, det er for tidligt at ophæve den opsættende virkning af anke nu.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Hr. Rahbæk Møller har jo allerede bekræftet over for hr. Knud Lind, så det behøver jeg for så vidt ikke.

Så vil jeg gerne sige til hr. Rahbæk Møller, at det er rigtigt, at der nu sker en hurtigere sagsbehandling, klart, at der er kommet mere rutine.

Men hr. Rahbæk Møller ved jo også godt, hvor hård konkurrencen er inden for dette område, så selv en måned kan faktisk godt være ganske afgørende. Og det er begrundelsen for at ophæve ud over den begrundelse, at man vel ikke skal pålægge restriktioner, hvor de ikke er oplagt nødvendige; og det er det, vi oplever at de ikke er her.

Jeg synes til gengæld også, at konsekvensen naturligvis skal være, at myndighederne også griber ind. Og det mener jeg man har nogen erfaring med at myndigheder rent faktisk gør, også i andre lande. Hvis vi kigger på andre veludviklede lande, så har de systemer, hvor myndighederne kan gribe ind efterfølgende, og hvor det naturligvis kan koste virksomhederne ganske mange penge.

Her er det klart, at det ikke kan nytte noget, at myndighederne står og fedter i det. De må naturligvis være meget præcise i deres krav, og det er en lidt ny situation i forhold til i dag, hvor vi er mere tilbøjelige til at sige, at nu laver vi den opsættende virkning, og så sættes der ikke så præcise tal på, hvad det egentlig koster. Hvis det derimod efterfølgende skal laves om, ved vi mere præcist, hvad det koster. Jeg tror, at det også kan være en fordel for myndighedsbehandlingen, at man gør sig dette klart.

Hvis det så viser sig, at vi ikke kan få oplysningerne fra virksomhederne, hvis de ikke, om jeg så må sige, er tilliden værdige, så kan vi jo lave det om. Men sådan som det ser ud i øjeblikket, synes jeg ikke, at man behøver at fastholde den opsættende virkning, for vi har mulighed for at gribe ind, hvis vi skønner, at det er nødvendigt.

Og så synes jeg, man skal lade være med at genere mere end højst nødvendigt, men til gengæld være koncentreret om de områder, hvor der er behov for, at myndighederne har en meget fast og meget sikker hånd og er i stand til at gribe ind.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør